

in jim bo mar za pravo versko, cesarsko in narodno. Saj je tega tudi treba. Brž ko ne prišle bodo volitve tudi za deželne poslance; takrat pazimo, da zmaga povsod naša reč in da nas ne bodo dobili kaki nemško-liberalni gospodje v pest. Saj imamo lepo število takih mož, kateri bodo za nas skrbeli in že skrbijo.

Cerkvene zadeve.

Naš milostljivi gospod knezoškof bodo letos zakrament sv. birme delivali v dekanijah starotržkej, velikonedeljskej, zavraškej, v mariborskej na desnem dravskem pobrezju — izvzemši predmestno faro sv. Magdalene v Mariboru — in naposled v Hočah. Birmovanje se bo v Hočah in pri farah mariborske dekanije na desnem dravskem pobrezju vršilo v drugej polovici meseca maja, v starotržkej dekaniji pa pozneje. Posamezni dnevi se bodo natančno še v pravem času naznanili!

Prekrasen kelih iz zlata bodo katoliški Poljaci v Gališkem in Ruskem stanujoče letos poklonili sv. Očetu kot dar in znamenje svojega veselja in čestitanja ob priliki 50letnice škofovanja Pija IX. Kelih bo izdelan iz čistega zlata in bo okinčan z 11 podobami poljsko-slovanskih mučnikov, svetnikov in svetnic. Teh imena so: Vojteh, Stanislav, Jozafat, Andrej Bobola — ti držijo papeževo krono in ključ sv. Petra — Jažek, Janez Ranty, Kasimir in Stanislav Kostka in naposled 3 svetnice: Kunigunda, Salomeja in Bronislava, ki drže podobno Matere božje Čenstohovske.

Pridna novina na Bavarskem „Bairisches Vaterland“ in jeni urednik sta te dni čakala izredno veselje. Denarji, katere je vrli mož za sv. Očeta nabiral, so dosegli znatno svoto 50.000 mark ali 25.000 fl. Toliko je storil majhen list in jegovi bralci na Bavarskem!

Govoriti prepovedali so usmiljenim sestram v bolenišnici v Brüsselu na Belgijskem. Frajmavrerji ne trpé, da bi bolenik iz ust pobožnih strežnic zaslišal kako sveto, krščansko besedo. Neko sestro so celo kaznili, ker je bolenika poškopila z blagoslovljeno vodo. Sedaj naj taji kdo, če zamore, da frajmaurerji niso besni antikristi!

Prisega je sveta reč, to vemo vsi verni in podučeni katoličani jasno in določno; živega Boga nebes in zemlje postavljamo za pričo resničnosti svojih obljub. Na Pruskem je sedaj 3 leta, kar tamošnja vlada tirja sledečo prisego od vsakega novega škofa: Jaz prisegnem pred vsemogočnim in vsevedočim Bogom in na sv. evangelje, da bodem državnim postavam vestno pokoren. Na sebi to ni spodtekljivo; vsaki katoličan namreč že zanaprej pričakuje, da državne postave ne bodo ničesar tirjale, česar škof nebi storiti smel. Ali take pruske postave niso, ampak one so nalašč nasnovane in dane, da se po njih sv. katoliška vera zatira in pokonča, one postavljajo prav za

pruskega kralja za papeža, njegove ministre pa za kardinale. Tem privoliti ne more noben škof in zato trpijo preganjanje. Nečejo Prusom lutrovcem izdati Kristusa, nečejo sami pomagati sv. Cerkve razdirati, zato so ali v ječah zaprti ali iz dežele izgnani!

Krščanska ljubezen. Stareji bralci „Slov. Gospodarja“ se morebiti še spominjajo, kako grdo so predlanskim graški liberalci španjskega kraljeviča Don-Alfonza — sorodnika našega svitlega cesarja — in njegovo ženo v stolni cerkvi napadali in naposled so morali vojaki liberalne smeti pomesti. Lani na sv. večer je Don-Alfonzo, ki redno v Gradcu stanuje, ukazal svojim službenikom več vozov naložiti z živežem in obleko, v najubožniše ulice peljati in vse med stradajoče siromake in nage reveže razdeliti. Sijajn dokaz prave krščanske ljubezni, ki hudo z dobrim povrača! Liberalci ne delajo tako, ampak za uboge rajši — tombolo igrajo ali hodijo v teatre zijat in plesat in le če tukaj kak krajcar ostane pri vstopnini, ga dajo revežem vrči!

Gospodarske stvari.

Špargel (*Asparagus officinalis*.)

II. Te jame ostanejo do jeseui odprte in se potem za pol črevlja z gnojem izpolnijo, ki se spomladi za dva paleca na debelo z prstjo prekrije. Grebeni, ki jib izkopana prst med jamami nareja, se čez leto z razno zelenjavo obsade in tako tudi v tem času v korist spravijo. Drugo leto se zopet gnoja v jame nanosi, ki se zopet z prstjo prekrije in tako leto na leto, dokler je vsa špargelnova greda popolnoma vzravnana, kar se večidel po drugem ali tretjem letu zgodi. Drugi posajajo sadike v luknje in mnogo tesneje. Vendar je ta način zasajanja mnogo manj primeren in priporočanja vreden. Namesto sadik se more jeseni tudi samo seme v jednaki vsaksebnosti, kakor sadike, zlasti če teh zmanjkuje, potikati. Tudi ta način zasajanja priporočajo. Vendar se pa tako zasajen špargel pred četrtim letom ne sme rezati, sicer špargelnovi koreni slabi in malo trpežni postanejo. Seje se pa tako, da se 4—6 zrn v jame jeseni potegnjene in črevelj globoke položé in za palec debelo z prstjo pokrijejo. Spomladi seme požene in poleti se lepo in močno okorenini. Ako na jednom mestu več sadik skupaj izraste, je treba slabejše izpuliti in le jedno ali k večjemu dve močnejših pustiti. Tudi je dobro zlasti v malih vrtih, ker se špargelnove korenine močno v zemlji razraščajo, špargel v razne grede med drugo zelenjavo posajati. Tako se korenine dobro obrastejo in močne postanejo. Da se špargelnove grede vzdržijo in da prav debela stebila prirastejo, jih je treba vsako jesen z kratkim gnojem pokriti, ki se potem prav rano spomladi podkoplje. Podkopavati se pa sme le prav plitvo, da se špargel-